

﴿٢٥﴾

إِلَيْهِ يَرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۖ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ شَكْرٍ مِّنْ

ઉસીકી તરફ હવાલા ક્રિયા જાતા હે ઇલ્મે કયામતકા, ઓર નહીં નિકલતા કોઈ ફલ અપને ખોલ

أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْتَى وَلَا تَضُرُّ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۖ وَيَوْمَ

સે, ઓર નહીં હામિલા હોતી કોઈ માદા, ઓર ન જને, મગર ઉસકે ઇલ્મમે. ઓર જિસ દિન

يُنَادِيهِمْ آيَنَ شُرَكَائِي ۚ قَالُوا أَدُّكَ مَا مِتْنَا مِنْ شَهِيدٍ ۖ

એ'લાન ફરમાએગા, ઉન્હે કિ કહાં હેં મેરે શરીક લોગ ? તો બોલ પડે કિ હમ બતા ચુકે તુઝકો, કિ નહીં હે હમમેં કોઈ ગવાહ (૪૭)

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُم مِّنْ

ઓર ખો ગયા ઉનસે જિનકી દુહાઈ દેતે થે પહલે, ઓર સમજ લિયા કિ નહીં હે ઉનકે લિયે

مَّحِيصٍ ۚ لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ ۚ وَإِنَّ مَصَّهُ

કોઈ ભાગનેકી જગહ (૪૮) નહીં થકતા ઇન્સાન ભલાઈ માંગનેસે, ઓર અગર પહોંચી ઉસે

الشَّرْفِ قَيْئُوسٌ قَنُوطٌ ۚ وَلَئِنْ أَدُّنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ظَرَأٍ

બુરાઈ, તો નાઉમ્મીદ હે બેઆસ (૪૯) ઓર અગર ચખા દિયા હમને ઉસે રહમત અપની તરફસે, બા'દ મુસીબતકે

مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَىٰ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً ۚ وَلَئِنْ

જો ઉસે પહોંચી, તો ઝરૂર બોલેગા, કિ યહ મેરા હક હે ઓર મેં નહીં સમજતા કિ કયામત કાઈમ હોનેવાલી હે. ઓર અગર મેં

لُجِئْتُ إِلَىٰ رَبِّي ۚ إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ ۚ فَكُنْتُ مِنَ الَّذِينَ

વાપસ ક્રિયા અપને રબકી તરફ, તો મેરે લિયે ઉસકે પાસ યકીનન ભલાઈ હે, તો ઝરૂર હમ બતા દેંગે ઉન્હે જિન્હોં

كَفَرُوا بِسَاءِ عَمَلُوا ۚ وَلَنَذِيقَنَّ هُنَّ عَذَابٍ عَلِيمٍ ۚ وَإِذَا أَلْعَمْنَا

ને કુફ ક્રિયા, જો કુછ ઉન્હોંને ક્રિયા. ઓર ઝરૂર ચખાએંગે ઉન્હે ગાઢા અઝાબ (૫૦) ઓર જબ નેઅમત ફરમાઈ

عَلَىٰ الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَكَانَ بِجَانِبِهِ ۚ وَإِذَا مَسَّ الشَّرَفُ وَدُعَا

હમને ઇન્સાન પર, તો મુંહ ફેર લિયા, ઓર હટ ગયા અપની તરફ. ઓર જબ પહોંચી ઉસે બુરાઈ, તો લમ્બી ચોડી દુઆ

عَرِيضٍ ۚ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ

વાલા હે (૫૧) પછો, કિ “ઝરા બતાઓ કિ અગર યહ ક્રિયા અલ્લાહકી તરફસે હે, ફિર તુમને ઇન્કાર કર દિયા હે ઉસકા, તો કૌન

مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۚ سَرُّهُمْ أَيْتَانِي

ઝ્યાદા બેરાહ હે ઉસસે, જો દૂર દરાઝ ઝિદમેં હે” (૫૨) અબ હમ દિખા હી દેંગે ઉન્હે અપની નિશાનિયાં,

الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ الْحَقَّ أُولَمُ

હર તરફ ઓર ખુદ ઉન્હીંમેં, યહાં તક કિ ઝાહિર હો જાએ ઉન્હેં, કિ બિલાશુબહ યહ હક હે. કયા નહીં કાફી

يَكْفٍ بِرَبِّكَ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَّةٍ

હે કિ તુમહારા રબ, બિલાશુબહ હર એકકા ગવાહ હે (૫૩) યાદ રખો કિ વોહ લોગ શકમેં હે

مَنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَّا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ۝

અપને રબકે મિલનેકી તરફસે. યાદ રખો કિ વોહ હર ચીઝકો ઘેરે હે (૫૪)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ શૂરા મકકિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૫૩ રુકૂઅ ૫

حَمَّ ۝ عَسَق ۝ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ

હા-મીમ (૧) એન-સીન-કોફ (૨) ઇસી તરહ વહી ભેજતા હે તુમહારી તરફ ઓર ઉનકી તરફ, જો તુમસે પહલે

قَبْلِكَ ۝ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي

હૂએ, અલ્લાહ ઇઝ્ઝતવાલા હિકમતવાલા (૩) ઉસીકા હે જો કુછ આસ્માનોં ઓર જો કુછ

الْأَرْضِ ۝ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ

ઝમીનમેં હે. ઓર વોહી નિહાયત બુલન્દ અઝમતવાલા હે (૪) કિ ફટ પરેં સારે આસ્માન અપની

قُوَّتِهِنَّ ۝ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ

બુલન્દીસે, ઓર ફરિશ્તે પાકી બોલતે અપને રબકી હમ્દકે સાથ, ઓર મઝ્ફિરત માંગતે હેં ઉનકે

لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۝ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَالَّذِينَ

લિયે જો ઝમીનમેં હેં. યાદ રખો કિ બિલાશુબહ અલ્લાહ હી ગફૂરરહીમ હે (૫) ઓર જિન્હોંને

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۝ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ ۝ وَمَا أَنْتَ

બના લિયા હે ઉસકે બિલાફ અપને વાલી, અલ્લાહ નિગરાં હે ઉન પર. ઓર તુમ નહીં હો

عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ

ઉનકે ઝિમ્મેદાર (૬) ઓર ઇસી તરહ વહી ભેજ હમને તુમહારી તરફ કુરઆનકી અરબી ઝબાનમેં, કિ હર સુના દો

أُمَّةً الْقُرْآنِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۝ وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۝ فَرِيقٌ

આબાદિયોંકી અસ્લ મક્કાકો, ઓર ઉસકે ચો તરફ વાલોંકો, ઓર હરા દો ઇકદ્દા હોનેકે દિનસે, જિસમેં કોઈ શક નહીં હે.

فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً

કિ એક જમાઅત જન્મતમેં ઓર એક જમઈયત જહન્નમમેં (૭) ઓર અગર ચાહતા અલ્લાહ, તો યકીનન કર દેતા ઉન્હેં

وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا

એક હી કીમ, લેકિન વોહ દાખિલ ફરમાતા હે જિસે ચાહે અપની રહમતમેં. ઓર અંધેરવાલોંકા ન

لَهُمْ مِنْ دُونِ وَلَا نُصِيرُ ۚ أَمْ آتَاخُذُ ۚ وَمِنْ دُونِ أَوْلِيَاءٍ فَأَلَّهُ

કોઈ યાર હે ઓર ન મદદગાર હે (૮) કયા બના લિયા ઉન્હોંને અલ્લાહકે ખિલાફ દૂસરે વાલી, તો અલ્લાહ હી

هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ وَمَا

વાલી હે, ઓર વોહ ઝિન્દા કરેગા મુદ્દોંકો. ઓર વોહ હર ચાહે પર કુદરતવાલા હે (૯) ઓર જિસ

اِخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكِّمُهُ إِلَى اللَّهِ ۚ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي

બાતમેં તુમ લોગોંને ઇખ્તિલાફ કિયા હે, તો ઉસકા ફેસલા અલ્લાહકે સુપુર્દ હે. યહ હે અલ્લાહ મેરા રબ,

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَالْيَاقِينُ ۚ فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ

ઉસી પર મેંને ભરોસા કિયા, ઓર ઉસીકી તરફ રજૂઅ કરતા હું (૧૦) બનાનેવાલા આસ્માનોં ઓર ઝમીનકા.

جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۚ

પેદા કિયા તુમ્હારે લિયે તુમ્હીસે જોડે, ઓર ચોપાયોંસે જોડે.

يَذَرُوكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۚ

ફેલાતા રહતા હે તુમ્હેં ઉસી અન્દાઝમેં. નહી હે ઉસ જેસેકી તરહ કોઈ. ઓર વોહી સુનનેવાલા દેખનેવાલા હે (૧૧)

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

ઉસીકી હેં કુન્જિયાં આસ્માનોંકી ઓર ઝમીનકી. કુશાદા ફરમાદે રોઝી જિસકી ચાહે,

وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۚ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا

ઓર તંગ ભી કરે. બેશક વોહ હર એકકા જાનનેવાલા હે (૧૨) રાહ બનાઈ તુમ લોગોંકે લિયે દીનકી જિસકા

وَصَلَّىٰ بِهِ نُوْحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ

હુકમ દિયા થા નૂહકો, ઓર જો વહી ભેજી હમને તુમ્હારી તરફ, ઓર જિસકા હુકમ દિયા હમને ઇબ્રાહીમ

وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ

વ મૂસા વ ઇસાકો, કિ તુમ લોગ દુરસ્ત રખો દીનકો, ઓર ન ફૂટ ડાલો ઉસમેં. ગિરાં

عَلَى الْمَشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ

गुजरा मुश्रिकों पर जिसकी तरफ बुलाते हो तुम उन्हें. अल्लाह युनवे अपनी तरफ जिसे चाहे,

وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۚ ۝ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا

और राह दे अपनी तरफ उसे, जो रुजूअ करे (१३) और नहीं फूट डाली उन्होंने, मगर भा'द' ठसके कि

جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ

आ युका था उनके पास धर्म, आपसकी ज़िदसे. और अगर न होती अक बात, जो पहले हो युकी तुम्हारे रबकी

إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّفُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ

तरफसे अक भीआदे मुकरर तक, तो ज़रूर फैसला कर दिया जाता उनके दरमियान. और बेशक जो वारिष बनाअे गअे किताबके

مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٌ ۚ ۝ فَلِذَلِكَ فَادْعُ ۚ وَ

उनके भा'द', यकीनन शकमें हैं तरदुद करनेवाले (१४) तो इसी लिये फिर बुलाओ, और

اسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَا اُنْزِلَ

जमे रछो जिस तरफ हुकम दिया गया तुम्हें, और मत यलो उनकी प्वाछिशों पर, और केह दो कि मैं ने मान लिया जो कुछ उतारा

اللَّهُ مِنْ كُتُبٍ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ۚ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ

अल्लाहने किताब. और मुझे हुकम दिया गया है कि धन्साफ करता रहूँ तुम लोगोके दरमियान. अल्लाह हमारा रब है और तुम्हारा पालनेवाला है.

لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۚ اللَّهُ

हमारे लिये हमारे अमल हैं, और तुम्हारे लिये तुम्हारे करतूत. कोछ बाध नही छूटी हमारे और तुम्हारे दरमियान. अल्लाह

يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۚ ۝ وَالَّذِينَ يَحَارِبُونَ فِي اللَّهِ

छकड़ा करेगा हम सबको, और उसीकी तरफ फिरना है (१५) और जो दलीलबाजी करें अल्लाहके बारेमें

مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ ۚ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَ

भा'द' उसके कि मान लिया गया है उसे, उनकी कट हुज्जती बेबुन्याह है उनके रबके नज़दीक, और

عَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ ۝ اللَّهُ الَّذِي اُنْزِلَ

उन पर गज़ब है, और उन्होंने लिये सप्त अज़ाब है (१६) अल्लाह है जिसने उतारा

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۚ

किताबको बिल्कुल दुरुस्त, और धन्साफके तराजूको. और क्या ખबर तुजे कि क्यामत नज़दीक ही हो (१७)

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ

જહ્દી મયાતે હેં ઉસકી વોહી, જો ઉસકો નહીં માનતે. ઔર જો માન ચુકે હેં કાંપ રહે હેં

مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يُبَارُونَ فِي السَّاعَةِ

ઉસસે. ઔર જાનતે હેં કિ બિલાશબહ વોહ હક હે. યાદ રખો કિ જો શક કરે કયામતકે બારે

لَفَى صَلْبٍ بِعَبِيدٍ ۝ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَ

મેં, યકીનન દૂરદરાઝકી બેરાહીમેં હેં (૧૮) અલ્લાહ લુફ્ફ ફરમાનેવાલા હે અપને બન્દોં પર, રોઝી દે જિસે યાહે, ઔર

هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي

વોહી કુવ્વતવાલા ઇજ્જતવાલા હે (૧૯) જો યાહતા રહે આબિરતકી ખેતીકો, તો હમ તરકકી દેં

حَرْثِهِ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي

ઉસે ઉસકી ખેતીમેં, ઔર જો દુન્યાકી ખેતી યાહતા રહે, દે દેંગે હમ ઉસે ઉસસે, ઔર નહીં હે ઉસકા

الْآخِرَةِ مِنْ لَصِيبٍ ۝ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ

આબિરતમેં કોઈ હિસ્સા (૨૦) કયા ઉનકે કુછ શરીક હેં કિ રાહ બના દી ઉનકે લિયે દીનકી,

مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَ

જિસકી નહીં ઇજ્જત દી અલ્લાહને. ઔર અગર ન હો ચુકી હોતી ફેસલે કે મુતઅલ્લિક બાત, તો ઝરૂર ફેસલા કર દિયા જાતા ઉનકા. ઔર

إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ

બેશક અંધેરવાલોકે લિયે દુખવાલા અઝાબ હે (૨૧) દેખોગે ઇન ઝાલિમોંકો સહમે હૂએ,

مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

જો કમાઈ કર રખી હે, ઔર વોહ હોનેવાલા હી હે ઉન્હેં. ઔર જો ઇમાન લાએ ઔર નેકિયાંકી,

فِي رَوْضَةٍ أُنْجُتٍ ۚ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَلِكَ هُوَ

વોહ જન્નતકી ફુલવારિયોંમેં હેં. ઉનકે લિયે હે જો યાહે અપને રબકે યહાં. યહી બડા

الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝ ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ

ફઝલ હે (૨૨) યહ હે જિસકી ખુશખબરી દેતા હે અલ્લાહ અપને બન્દોંકો, જો

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ

ઇમાન લાએ ઔર નેકિયાંકી. કેહ દો, કિ “મેં નહીં માંગતા તુમસે ઉસ પર કોઈ અજ, મગર દોસ્તી

فِي الْقُرْبَىٰ ۖ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ

करावतदारोंकी.” और जो कमावे भुभीको, बढ़ा देंगे उसमें भुभीको. बेशक अल्लाह

غَفُورٌ شَكُورٌ ۚ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۚ فَإِنْ يَشَأْ

मफ़िरत करमानेवाला कद्र करमानेवाला है (२३) क्या यह लोग कहते हैं कि बोडतान बांधा है अल्लाह पर झूट, तो अगर अल्लाह चाहे, तो

اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ ۖ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّطُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتٍ

छिड़ावतकी मोहर लगादे तुम्हारे दिल पर. और मिटा देता है अल्लाह बातिलको, और दुरुस्त रचता है उसको अपनी बातोंसे.

إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۚ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ

बेशक वोह जाननेवाला है सीनोंकी बात (२४) वोही है जो कबूल करमाता है तौबाको अपने

عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۚ وَكَسَّيْبُ

बन्दोंसे, और दरगुजर करमावे गुनाहोंसे, और जाने जो तुम लोग करो (२५) और हुआ कबूल करमावे

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَ

उसकी जो ईमान ला चुके और नेकियांकी, और तरक्की दे उन्हें अपने इज़्जसे. और

الْكُفْرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ

काहिरोंके लिये सप्त अजाब है (२६) और अगर कुशाहा करमा देता अल्लाह रोजीको अपने सारे

لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ

बन्दोंके लिये, तो ज़रूर सरकश हो जाते जमीनमें, लेकिन उतारता रहता है अल्लाह जिस कद्र चाहे. बेशक वोह अपने बन्दों

خَبِيرٌ بِصِيرٍ ۚ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا

से बाबबर और निगरां है (२७) और वोही है जो उतारे बारिशको, उसके बाद कि नाउम्मीद हो गये लोग,

وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۚ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ

और फैला दे अपनी रहमतको. और वोही सबका वाली उम्हवाला है (२८) और उसकी निशानियोंसे है पैदाईश

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ

आस्मानोंकी और जमीनकी, और जो कुछ फैला रचा है उनमें चलनेवाले. और वोह उनके ठेकहा करने पर

إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۚ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ

जब चाहे कुदरत रचनेवाला है (२९) और जो पड़ोयी तुम्हें कोई मुसीबत, तो उसकी सबबसे है जो कमाईकी

﴿٢٢﴾

أَيِّدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۖ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ

تुम्हारे हाथोंने, और मुआफ़ करमाता है बहुत कुछ (३०) और नहीं हो तुम बेकाबू कर देनेवाले ज़मीनमें.

وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ قَرْنٍ وَلَا تَصِيرُ ۚ وَمِنَ الْيَتْرِ الْجَوَارِ

और नहीं है तुम्हारा अल्लाहके भिलाफ़ कोई यार और न मददगार (३१) और उसकी निशानियोंसे हैं

فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۚ إِنَّ يَتَنَاسِكِينَ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ

चलनेवाली दरियामें, जैसे पहाड़ (३२) अगर चाहे तो रोकदे उवाको, तो डूकी रह जायें दरिया

عَلَى ظَهْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۚ أَوْ

की सतह पर. बेशक उसमें ज़रूर निशानियां हैं हर बड़े सध्रवाले, बड़े शुक्रगुज़ारके लिये (३३) या

يُؤَيِّقُهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۚ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ

उलाक कर दे उन्हें जो लोगोंने कमा रखा है, और मुआफ़ करमादे बहुत कुछ (३४) और बता दे उन्हें जो कटकुजती करें

فِي الْيَتْنِ مَا لَهُمْ مِّنْ حَیْصٍ ۚ فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعٌ

हमारी आयतोंमें, कि नहीं है उनके लिये कोई भागनेकी जगह (३५) तो जो कुछ दिया गया है तुम लोगोंको, तो वोह पूंछ है

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ

दुनियावी ज़िन्दगीकी. और जो कुछ अल्लाहके यहाँ है, बहुत बेहतर है, और बाकी रहनेवाली है उनके लिये जो मान गये और

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۚ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ

अपने रब पर (भरोसा रखें) और जो बया करें कबीरा गुनाहोंसे और बेशर्मियों

وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۚ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَ

से, और जब गुस्सा आया लोगों पर तो क्षमा दें (३६) और जित्नोंने कबूल कर लिया अपने रबको और

أَقَامُوا الصَّلَاةَ ۖ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ ۖ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

पाबन्दीकी नमाज़की, और उनका काम मशवरा कर लेना है आपसमें. और उससे जो रोज़ी दी हमने

يُنْفِقُونَ ۚ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۚ

पैरात करते रहें (३७) और वोह जित्ने पछोंची भगावत, तो वोह बदला दें (३८)

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَىٰ

और बुराईका बदला उसीके बराबरकी बुराई है. तो जिसने मुआफ़ कर दिया और सुल्ल कर ली, तो उसका अज्र अल्लाह

اللَّهُ ۖ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَكِنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ

पर है. बेशक वोह नहीं पसन्द करमाता जालिमोंको (४०) उसके लिये जिसने बदला लिया अपने मजलूम होनेके बाद,

مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ۖ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ

तो वोह हैं जिन पर पकड़की कोई राह नहीं (४१) उसकी राह उन्हीं पर है, जो ज्यादती करें

النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

लोगों पर, और भगावत ईलाअें जमीनमें नाहक. वोही हैं जिनके लिये दुभ वाला

أَلِيمٌ ۖ وَلَكِنْ صَبَرٌ وَعَفْوٌ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَمَنْ

अजाब है (४२) और जिसने सभ्र किया, और बप्श दिया, तो बेशक यह ठोसला मन्दीके कामोंसे है (४३) और जिसे

يُضِلُّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ ۖ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا

बेराह रभे अल्लाह, तो नहीं उसका कोई मददगार उसके बाद. और देभोगे जालिमोंको कि जहाँ

رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ۖ وَتَرْهَمُ

देभ लिया अजाबको, तो कहेंगे, कि “क्या वापस जानेकी कोई राह है” (४४) और देभोगे उन्हें

يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشَعَيْنَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ كُلِّ

कि पेश किये जाते हैं इसी आग पर जुके पड़े, जिल्लतसे देभते हैं, छुपी निगाहसे.

خَفِيٍّ ۖ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

और भोल पड़े वोह जो ईमान ला चुके थे, कि बेशक भसारावाले वोह हैं, जिन्होंने भसारामें डाला भुद अपनेको,

وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۖ وَمَا

और अपनेवालोंको क्यामतके दिन. याद रभो कि बिलाशुबह अंधेरवाले हमेशा वाले अजाबमें हैं (४५) न रहे

كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۖ وَمَنْ يُضِلِلِ

उनके पास कुछ दोस्त, कि मदद करें उनकी अल्लाहके बिलाइ. और जिसे बेराह रभे

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۖ اسْتَجِيبُوا لِلرِّبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ

अल्लाह, तो नहीं है उसके लिये कोई राह (४६) “हुकम मानलो अपने रबका उससे पहले कि आ जाये

يَوْمَ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۖ مَا لَكُمْ مِّنْ مُّلْجَأٍ يَّوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ

वोह दिन, जिसकी वापसी नहीं अल्लाहकी तरफसे. नहीं है तुम्हारी कोई पनाहगाह उस दिन, और न तुम्हारा कोई

تَكْبِيرٌ ۚ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَأَمَّا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ إِنَّ عَلَيْكَ

अजाब रोकनेवाला” (४७) तो अगर उन लोगों ने मुंड डेर लिया, तो हमने नहीं भेजा तुम्हें उनका ज़िम्मेदार निगरान। तुम पर अस

إِلَّا الْبَلَاءُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَفَرِحَ بِهَا ۚ وَإِنْ

पैगाम पलोंया देना है. और बेशक हमने जब यभाया ईन्सानको अपनी तरफ़से रहमत, तो भुश हो गया उससे. और अगर पलोंये

ثُصِبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَبَاسًا قَدْ مَتَّ أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝٧٨ لِلَّهِ

उन्हें कोई मुसीबत, भ सभभ उसके जो पडले भेज चुके उनके हाथ, तो बेशक ईन्सान बडा नाशुका है (४८) अल्लाह हीकी

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَّا

है बादशाही आस्मानों और जमीनकी. पैदा करमाओ जो चाहे. और दे जिसे चाहे भेटियां,

وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الدُّكُورَ ۝٧٩ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَّا نَأْتِيهِمْ

और दे जिसे चाहे भेटे (४९) या जोड़े दे उन्हें भेटे और भेटियां और कर दे

مِنْ يَشَاءٍ عَقِيْبًا ۚ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ قَدِيرٌ ۝٨٠ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ

जिसे चाहे बांज. बेशक वोह ईल्मवाला कुदरतवाला है (५०) और नहीं हो सकता किसी बशरी सूरतवालेके लिये,

اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ

कि ‘भात करे उससे अल्लाह, भगर प्वाभ व भेदारीकी वही या पढा जाव व जलालसे या भेज दे कोई कासिद, तो वही पलोंयाओ

بِأَذْنِهِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝٨١ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا

उसके हुकमसे जो वोह चाहे. बेशक वोह बुलन्दीवाला डिक्मतवाला है (५१) और ईसी तरह वहीकी जान भेजो हमने तुम्हारी तरफ़

مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ

अपने हुकमसे. “तुम क्यास नहीं कर सकते थे कि क्या थीज है किताबुल्लाह, न ईमानका, लेकिन बना दिया हमने

نُورًا تَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِن عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ

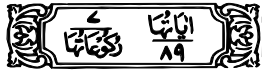
ईस कुरआनको नूर, राह देते हैं उससे जिसे चाहें अपने बन्दोंसे.” और बेशक तुम डिदायत देते हो सीधी

مُسْتَقِيمٍ ۝٨٢ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ

राहकी (५२) अल्लाहकी राह. कि उसीका है जो कुछ आस्मानोंमें है और जो कुछ जमीनमें है.

إِلَّا إِلَى اللَّهِ تُصِيرُ الْأُمُورَ ۝٨٣

याद रभो कि अल्लाहकी तरफ़ डिर कर जाते हैं सारे काम (५३)

سورہ الزخرف مکی ۸۹

نام سے اعلیٰ کے بڑا مہر بان بپشہ نے والا

آیات ۷۷ رکوع ۷

حَمْٓ ۱۰ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۱۱ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ

ح-م-ی (۱) کسم ہے ریشہ کتاب کی (۲) بیلایو بپشہ نے والا (۳) کورآن کو عربی زبان میں، کی تو م لوگ

تَعْقِلُونَ ۱۲ وَ اِنَّهُ فِيْ اَمْرِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَّ حَكِيْمٌ ۱۳ اَفَنْصَرِبُ

سمجھ سکتے (۱۲) اور بپشہ کو اس کے نیشہ میں ہمارے پاس، یقیناً بولند رتبہ سارا پا حکمت ہے (۱۳) تو کیا ہم نہ سہیڈت کی

عَنْكُمْ اَلَّذِيْ كَرِهْتُمْ اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ۱۴ وَ كَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ

پہلے کے (۱۴) تو تم لوگ بپشہ سے بپشہ جانے والے (۱۵) اور کتنے (بپشہ) ہم نے

رُسُلٍ فِي الْاَوَّلِيْنَ ۱۵ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رُّسُلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ۱۶

نہی اگلوں (۱۵) اور نہ آتا (۱۶) کوئی نہی مگر اس کی ہنسی بناتے تھے (۱۷)

فَاَهْلَكْنَا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَ مِثْلُ الْاَوَّلِيْنَ ۱۷ وَلَئِنْ

تو بپشہ کر دیا ہم نے (۱۷) لوگوں سے بپشہ پکڑنے میں سب لوگوں کو، اور گور یو اگلوں کا ڈال (۱۸) اور اگور تو م نے

سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ خَلَقْنَاهُنَّ الْعَزِيْزُ

آن سے پوچھا کی کس نے پید کیا آسمانوں اور زمین کو، تو گور کہے گے کی پید کیا ہے (۱۹) بپشہ

الْعَلِيْمُ ۱۹ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ الْاَرْضَ مَهْدًا وَ جَعَلَ لَكُمْ فِيْهَا

والے بپشہ والے (۲۰) جس نے کر دیا تمہارے لیے زمین کو بپشہ، اور بنا آئے تمہارے لیے اس میں

سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۲۰ وَالَّذِيْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يُّقَدِّرُ

راستہ، کی راہ پاؤ (۲۱) اور جس نے (۲۲) آسمان کی ترس سے پانی ایک انداز سے،

فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلَدًا مَّيِّتًا كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ۲۱ وَالَّذِيْ خَلَقَ

پید کر دیا کر بپشہ کر دیا ہم نے اس مہر آباہی کو۔ (۲۳) تو م لوگ نکالے آگور (۲۴) اور جس نے پید کر دیا

الْاَرْضَ وَاَجْرُ كُلِّهَا وَ جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْغَبُوْنَ ۲۲

سارے جہاز، اور بنا آئے تمہارے لیے کشتیوں اور بپشہ سے بپشہ، جس کی ساری کرتے (۲۵)

لِتَسْتَوُوا عَلٰی ظُهُورِهِمْ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَیْهِ

تاکی ہم کر بپشہ (۲۶) پر، پید کر دیا ہم نے (۲۷) نہایت کو جہاز ہیک بپشہ تو م (۲۸) پر،

وَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝١٣

और कहो कि “पाकी है उसकी जिसने काबूमें कर दिया हमारे उसको, और न थे हम उसके भूतेवाले (१३) और

إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝١٤ وَجَعَلُوا آلَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا ۝١٥

बेशक हम अपने रबकी तरफ़ उड़र लौटनेवाले हैं” (१४) और बना लिया उसके लिये उसके भन्दोंसे कुछ. बेशक

الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ۝١٦ أَمْ اِتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفًا ۝١٧

ईन्सान उड़र भुला नाशुका है (१५) क्या उसने लिया जो मजबूक इरमाता है उससे बेटीयां, और युन रभा है

بِالْبَنِينَ ۝١٨ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ

तुम्हारे लिये भेदे ? (१६) छावांकि जब भुशभबरी दिया गया उनमेंका कोई, जो भुदाये महरबानके लिये कडावत बनाली है,

وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝١٩ أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْحَلِيِّهِ وَهُوَ فِي

तो सारा दिन उसका चेहरा काला है और वोड घुटता रहता है (१७) क्या जिसकी नश्वोनुमाकी जाये गडनोंमें, और वोड

الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٌ ۝٢٠ وَجَعَلُوا السَّلَاطَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ

भलषमें साइ न भोल सके (१८) और करार दिया उन लोगोंने इरिशतोंको, जो भुदाये

الرَّحْمَنِ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ ۝٢١ وَأَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝٢٢

महरबानके भन्दे हैं औरतें, क्या उन्होंने देभी है उनकी पैदाईश. अब लिख ली जायेगी उनकी गवाही, और बाउपुसकिये जायेगे (१९)

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَالَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ

और यह लोग बोले, कि “अगर यादता भुदाये महरबान, तो हम न पूजते उन्हें.” नहीं उन्हें उसका कोई ईल्म.

إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝٢٣ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ

यह लोग अस अटकल दौडाते हैं (२०) क्या दे रभी है हमने उन्हें कोई किताब उसके पडलेसे, तो वोड उसीसे

مُسْتَمْسِكُونَ ۝٢٤ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ

दलील लानेवाले हैं (२१) बलिक वोड तो केड युके, कि बिवाशुभल हमने पाया अपने बापदादोंको अेक जमईय्यत पर, और बेशक हम

أَثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ۝٢٥ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ

उनके नकशे कदम पर चलनेवाले हैं” (२२) और ईसी तरल नहीं लेजा हमने तुमसे पडले किसी आबादीमें कोई

مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا

उरानेवाला, मगर कडा किये उसके आसूदा लोग, कि हमने पाया अपने बापदादोंको अेक जमईय्यत पर, और हम

عَلَىٰ أَثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿۲۳﴾ قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِآهِدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ

उनके निशाने कदम पर पीछे पीछे हैं (२३) उन्होंने जवाब दिया, कि क्या गो धम ले आओ तुम्हारे पास निहायत बड़ी छिदायत उससे,

عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۲۴﴾ فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ

जिस पर पाया तुमने अपने बापदादोंको? सब बोले कर रह गये कि हम सब उससे, जिसके तुम पौगन्धर बनाओगे उसे छोड़-झरी हैं (२४) तो बटला लिया हम

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۵﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ

ने उनसे, तो देख लो कि कैसे हुआ अन्तिम जुटवाने वालोंका (२५) और जब कि कड़ा छद्माहीमने अपने बाबासे और अपनी

وَقَوْمِهِ إِنِّي أَبْرَأُ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿۲۶﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿۲७﴾

कैमसे, कि बिलाशुबह में भेजकर हूँ उससे जिसे तुम लोग पूजते हो (२६) मगर वोह जिसने पैदा कर माया मुझे, कि बिलाशुबह वोह राह देगा मुझे (२७)

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۸﴾ بَلْ مَثَعْتَ

और बना रखा उसे बाकी रहनेवाली बात अपने भा'दवालोंमें, कि वोह आज आओ (२८) बलिके माल व मताअ दिया

هُوَ لَكُمْ وَأَبَاءُهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۲९﴾ وَلَكِنَّا

हमने उन्हें, और उनके बापदादोंको, यहां तक के आ गया उनके पास उक, और साफ़ साफ़ बता देनेवाला रसूल (२९) और जब

جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳०﴾ وَقَالُوا لَوْلَا

आ गया उनके पास उक, तो बोले कि यह जादू है, और हम बेशक उसके छद्माही हैं (३०) और बोले, कि “क्यों न

نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيبَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿۳१﴾ أَهْمُ

नाजिल किया गया यह कुरआन किसी बड़े आदमी पर ? दोनों आबादियोंसे” (३१) क्या यह लोग

يَقْسُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۖ تَحْنُ قَسْمًا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتُهُمْ فِي

भांटते हैं तुम्हारे रबकी रहमतको ? हमने भुद भांटा है उनके दरमियान, उनके सामाने जिन्दगीको

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ

दुनियावी जिन्दगीमें, और गीया किया अकको दूसरे पर बढोत कुछ, ताकि बनाओ

بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَ لَّكَ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳२﴾

रभें अक दूसरेको दभता हुआ. और तुम्हारे रबकी रहमत बेहतर है उससे, जो वोह जमा जथा करते रहते हैं (३२)

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِنِ يَكْفُرُ

और अगर न होती यह बात कि दाभिल हो जाओगे सब लोग, अक ही उनकी जमईयतमें, तो बना देते हम उनके लिये जो छद्मा करें

الزخرف ۲۳

بِالرَّحْمَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

پوداآے مہرہانکا، ٲنکے دہرٲکے لہیے سٲنے ڈانڈیکی ٲت اٲر آہنے، آہس ٲر ڈہا کرتے (٣٣)

وَلِيُؤْتِيَهُمْ آبًا بَّاسِرًا عَلَيْهِهَا يَسْكَوْنَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرَفًا وَإِنَّ كُلَّ

اٲر ٲنکے دہرٲکے دہرہالے اٲر تٲت لہی، آہس ٲر تکزہا لہاتے رہے (٣٤) اٲر دہسہے ساهانے آہارائش، اٲر ڈہ سہ

ذٰلِكَ لِمَا مَتَّاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةِ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٥﴾

مہز ڈہنہاوی آہنہگیکی ٲہن ڈے، اٲر آہہرہت تٲ تہڈارے رہکے ڈہاں ڈر آہنےوالٲکے لہیے ڈے (٣٥)

وَمَنْ يَّعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيَصْ لَهُ شَيْطٰنًا فَيَقُولُ قَرِيْبٌ ﴿٣٦﴾

اٲر آہسکو رتٲہی ڈٲ پوداآے مہرہانکے آہکسے، تٲ ڈہ مہسہلہت کر دے ڈے ڈہکے لہیے شہتانکی، تٲ ولہ ٲسکا ساهہ رہے (٣٦)

وَاللَّهُمْ لِيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْشُبُونَ أَنَّهُمْ مُّهِتَدُونَ ﴿٣٧﴾

اٲر ہشک ولہ شہاتہن ڈکیہن رٲکتے رہتے ڈے ٲہے راہسے، اٲر ڈہ سہزتے ڈے کئ راہ ٲاآے ڈہے ڈے (٣٧)

حَتّٰى إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَلِيْتُ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ بَعْدَ الشَّرِيقَيْنِ

ڈہاں تکز کئ آہ آہا ٲڈا ڈہارے ٲاس، تٲ کڈنے لہے کئ ڈہ کاش، ہرے اٲر تہز شہتانکے دہرہہہان ٲہرہ ٲہنہمکی دہرہ

فَبَسَّ الْقَرِيْنَ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي

ڈٲتہی، ”تھ کئتاہ ٲہرا ساهہ ڈے (٣٨) اٲر ڈہرہہہان کام نہ آہآہا تہڈارے ٲس دہن، آہکئ اہہرہ مہا ڈہڈے ڈٲ تہم، ہشک تہم سہ

الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسَبِّحُ الضُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىَ

آہاہہمے شہرہک ڈٲ (٣٩) کہا تہم ٲن ہڈرٲکٲ سہناآہے ؟ ڈا ٲن آہہٲکٲ راہ دہہاآہے ؟

وَمَنْ كَانَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٠﴾ فَمَا نَنْذَرُكَ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ

اٲر آہ ٲہلہ ہہراہہہمے ڈے (٤٠) تٲ ڈا ڈہ ٲڈا لے آہآے تہڈے، کئ ٲنسے

مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوُنِّرِيْكَ الَّذِي وَعَدْتُهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

ہڈہا لے (٤١) ڈا تہڈے لہی دہہا ڈے آہسکا واه دہا ڈہنے ٲن ولٲٲکٲ، ہڈہراہ ڈہ ٲن ٲر کڈہرہت رہنےوالے ڈے (٤٢)

فَاسْتَسِيْكَ بِالَّذِيْ أَوْحٰى إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٣﴾

تٲ تہم مہزہٲ ٲکڈے رہے آہ ولہکی گہ تہڈارہ تہرک۔ ہشک تہم سہلہ راہ ٲر ڈٲ (٤٣)

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا

اٲر ہشک ڈہ شہ ڈے تہڈارا اٲر تہڈارہ کٲمکے لہیے۔ اٲر آہ تہم ولٲ ٲہے آہآہے (٤٤) اٲر ٲہ ولٲ ٲنسے آہنکٲ ڈہنے

مِنْ قَبْلِكَ مَنْ رُسِلْنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُ وَنُحِ

ભેજા તુમસે પહેલે અપને રસૂલોંસે, કિ કયા કરાર દિયા થા હમને ખુદાએ રહમાનકે બિલાફ કુછ ઓર મા'બૂદ, જિસે પૂજા કરે (૪૫)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي

ઔર ભેશક ભેજા હમને મૂસાકો અપની નિશાનિયોંકે સાથ ફિરઓન ઔર ઉસકે સરદારોંકી તરફ, તો ઉન્હોંને કહા

رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ۝

કિ બિલાશુબહ મેં રસૂલ હૂં રબુલ આલમીનકા (૪૬) તો જબ લે આએ ઉનકે પાસ હમારી નિશાનિયાં, અબ વોહ ઉસસે હંસ રહે હેં (૪૭)

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعُنَابِ

ઔર નહીં દિખાતે હમ ઉન્હેં કોઈ નિશાની, મગર યહ બડી હોતી પહલીસે. ઔર ગિરફતાર કિયા હમને ઉન્હેં દુબમેં,

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّحَرَاءُ عِزُّكُمْ أَتَارِكٌ بِسَاعِهِمْ

કિ તોબા કર ડાલેં (૪૮) ઔર વોહ સબ બોલે, કિ “એ જાદૂગર, દુઆ કર દો હમારે લિયે અપને રબસે વસીલેસે, ઉસકે જો અહદ

عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ

રખા હે તુમહારે પાસ. ભેશક હમ રાહ પર આ જાનેવાલે હેં” (૪૯) ફિર જબ દૂર કર દિયા હમને ઉનસે અઝાબકો, અબ વોહ અહદશિકની

يَنْكُثُونَ ۝ وَتَأْدَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَقَوْمِ الْيَسْ لِي

કર રહે હેં (૫૦) ઔર પુકાર લગાઈ ફિરઓનને અપની કોમમેં, બોલા, કિ “એ કોમ કયા નહીં હે મેરે

مُلْكٍ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝

લિયે મિસ્રકી શાહી ઔર યહ નહરેં ? બહતી રહતી હેં મેરે નીચે. તો કયા તુમ લોગ નહીં દેખા કરતે (૫૧)

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مِثْلِي ۚ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ۝ فَلَوْلَا

યા મેં હી બેહતર હૂં ઉસસે જો ઝલીલ હે.. ઔર બાત સાફ કરતા મા'લૂમ નહીં હોતા (૫૨) તો ક્યું નહીં

الْقَىٰ عَلَيْهِ اسْوَرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكُ فَقَتَرَيْنِ ۝

ડાલ દિયે ગએ ઉન પર સોનેકે કંગન ? યા આતે ઉસકે સાથ ફરિશ્તે મદદગાર ? હર વક્તકે સાથી” (૫૩)

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَطَاعُوهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ۝ فَلَمَّا

તો ઉસને બના દિયા કમ સમઝ અપની કોમકો, તો સબને કહા માના ઉસકા, ભેશક વોહ નાફરમાન લોગ થે (૫૪) તો જબ વોહ લોગ

اسْفُوتًا اتَّقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا

ગઝબમેં લે આએ હમકો, તો બદલા લિયા હમને, યુનાન્યે ડિબો દિયા હમને ઉન સબકો (૫૫) તો કર દિયા હમને ઉન્હેં પુરાની કહાની,

۵۹

وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ۝ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ

اور جبریل مصل پیلوںکے لیے (۵۴) اور جب جبریل مصل بنا کر گئی تھی مریم کی، تو اس وقت توماری قوم کے لوگ اس

يَصُدُّونَ ۝ وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا

سے بیل بیلواتے ہیں (۵۵) اور بولے کہ ہمارے ما'بوت بے حد ہیں، کہ وہ نہ کسی کھات بولے تونکی تومسے، مگر ہٹ دھرمی کے۔

بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ

بلکہ وہ لوگ لڑائی باز ہیں (۵۶) ان ہوا ایک عبت انعمنا علیہ، جن پر انعام کر مایا ہمنے، اور کر دیا تونہ

مَثَلًا لِّلْبَنَىٰ إِسْرَءِيلَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ مِنْكُمْ مَّالِكَةً فِي

ایک مصل، بنی اسرائیل (۵۷) ولو نشاء لجعلناه منكم مالكة فی

الْأَرْضِ يَخْلَفُونَ ۝ وَإِنَّ لَكُمْ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَ بِهَا وَاتَّبِعُونَ ۝

میں، کہ رہا کرتے (۵۸) اور ہشک وہ تونے مریم، یکی بن اہل مایا کما ماسے ہیں، تو ہر گز شک نہ کرنا کما ماسے۔ اور پیل

هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

پیل توم لوگ رہو مے، یہ سلیا راستا ہے (۵۹) اور نہ روک لے تومیں شیان۔ ہشک وہ تومارا بول

مُبِينٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ

دشمن ہے (۶۰) اور جب لایا اسے روشن دلیل، بولے، کہ "بیل شول میں لایا ہوں تومارے پاس ہک م،

وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

اور تانک بیاں کر ہوں تومیں کوہ وہ، تو اہل کوہ رو اور مےرا کھ مانی (۶۱)

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۝ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝

ہشک اہل کوہ مےرا رب، اور تومارا پالنے والا ہے، تو پڑو اس کو۔ یہ سلیا راستا ہے" (۶۲)

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِن

ہر کھ ڈولیاں کو گئی تونکی۔ تو ہلکی ہے تونکی جنہوں نے اہر مایا، ہر

عَذَابٍ يَوْمَ إِلْيَاسَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً

ناک دین کے اناہ سے (۶۳) کس کا ہننار کرتے، مگر کما ماس کا۔ کہ آنا ان پر اناہ،

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ الْآخِلَاءُ يُومِنُونَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا

اور وہ بولہر ہیں (۶۴) سارے گہرے اس دین ایک دوسرے کے دشمن ہیں، مگر

الْمُتَّقِينَ ۖ يَعْبَادُونَنَا لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝٩٨

અલ્લાહસે ડર જાનેવાલે (૬૭) મુખાતિબીન ઉસકે, કિ એ મેરે બન્દો ન તુમ પર કોઈ ડર હે આજ, ઓર ન તુમ રન્જદા હો (૬૮)

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَ

જો માન ગએ થે હમારી આયતોંકો, ઓર મુસલ્માન થે (૬૯) દાખિલ હો જન્નતમેં, તુમ ઓર

أَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ ۖ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ

તુમહારી બીબિયાં, તુમ લોગ ખુશ કિયે જાઓગે (૭૦) દોર ચલાયા જાએગા ઉન પર સોનેકે પિયાલોં ઓર સાગરોંકા.

وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝٩٩

ઓર ઉસમેં હે જિસ ચીઝકો યાહે ઉનકા જી, ઓર મઝા લેં આંખોં. ઓર તુમ ઉસમેં હમેશા રહનેવાલે હો (૭૧)

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ

ઓર યહ જન્નત હે, જિસકે વારિષ તુમ બનાએ ગએ, બસબબ ઈન આ'માલકે જો કરતે થે (૭૨) તુમહારે લિયે ઈસમેં મેવા હે

كَثِيرَةٌ مِمَّا تَأْكُلُونَ ۖ إِنَّ الْمُبْجِرِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝١٠٠

બકષરત, કિ ઉનમેંસે ખાઓગે (૭૩) બિલાશુબહ મુજરિમે કુફ્ર લોગ, જહન્નમકે અઝાબમેં હમેશા પડે રહનેવાલે હો (૭૪)

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا

નહીં તખ્ફીફકી જાએગી ઉનસે, ઓર વોહ ઉસમેં બેઆસ હોં (૭૫) ઓર હમને જ્યાદતી નહીં ફરમાઈ ઉન પર, લેકિન વોહ ખુદ

هُم الظَّالِمِينَ ۖ وَكَادُوا إِلَيْكَ لِيَغْلُصَ عَلَيْكَ رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ

હી ઝાલિમ થે (૭૬) ઓર પુકાર મચાઈ ઉન્હોંને, કિ “એ માલિક, માર ડાલે હમેં તુમહારા રબ,” ઉસને જવાબ દિયા કિ “તુમ લોગ ઈસી

مُكْتَبُونَ ۖ لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ۝١٠١

તરહ હમેશા રહનેવાલે હો” (૭૭) બેશક લાએ હમ તુમહારે પાસ હક, લેકિન તુમહારે બોહતેરે હકસે નાગવારી રખનેવાલે હોં (૭૮)

أَمْ أَمْرُكُمْ أَمْ أَمْرًا قَاتًا مُبِرِّمُونَ ۖ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ

કયા ઉન્હોંને કત્લ તે કર લિયા હે કિસી અમ્રકો, તો બિલાશુબહ હમ ભી કત્લ તે કર લેનેવાલે હોં (૭૯) કયા ખયાલ કરતે હોં કિ હમ નહીં સુનતે ઉનકે રાઝકો,

وَنَجْوَاهُمْ ۖ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ۖ قُلْ إِنْ كَانَ

ઓર ઉનકે બાહમી મશ્વરેકો? કયૂં નહીં! હાલાંકિ હમારે કાસિદ ઉનકે પાસ લિખતે રહતે હોં (૮૦) કેહ દો, કિ “અગર હોતા ખુદાએ રહમાન

لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ ۖ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِينَ ۖ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ

કે લિયે બચ્યા, તો મેં હોતા સબસે પહલા પુજારી (૮૧) પાકી હે આસ્માનોં

وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۸۲﴾ فَذَرَهُمْ يَحْوِصُوا وَ

और जमीनके रब, अर्शवालेकी, इससे जो यह बताते हैं (८२) तो छोड़ो उन्हें, कि बकते रहें और

يَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿۸۳﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي

भेला करें, यहां तक कि पा जायें अपने उस दिनको, जिसका वा'दा दिये गये हैं (८३) और वोही है जो

السَّمَاءِ إِلَهُ ۚ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۸۴﴾ وَتَبَرَّكَ

आस्मानमें मा'बूद, और जमीनमें भी मा'बूद. और वोही हिकमतवाला ईलमवाला है (८४) और बडा बाबरकत

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ وَعِنْدَهُ عِلْمُ

है वोह, जिसकी शाही आस्मानों और जमीन और उनके दरमियानमें है. और उसीके पास है

السَّاعَةِ ۚ وَالَّذِي تَرْجَعُونَ ﴿۸۵﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ

क्यामतका ईलम. और उसीकी तरफ़ तुम लौटाओ जाओगे (८५) और नहीं ईप्तिहार रખते, जिनकी यह लोग दुहाई देते हैं अल्लाह

دُونِهِ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۸۶﴾ وَلَكِنْ

के भिलाफ़ सिफ़ारिशकी, मगर जिसने गवाही दी हक़की, और वोह ईलम रખते हैं (८६) और अगर पूछ

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿۸۷﴾ وَقِيلَ لَهُ

लिया तुमने, कि किसने पैदा किया उन्हें, तो ज़रूर जवाब देंगे कि अल्लाह, तो कहां औंधाओ जाते हैं (८७) कसम है

يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُوْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ

आं डज़रतके इस कौलकी, कि परवरदिगारा यह लोग नहीं मानते ..(८८).. तो दरगुज़र करो उनसे, और कछो, कि

سَلَامٌ قَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۸۹﴾

“मेरा तो सलाम है”, कि जल्द ही वोह लोग जान जायेंगे (८९)

سُورَةُ الدُّخَانِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

सूरअे हुभान मकिड्या

नामसे अल्लाहके बडा महरबान बप्शनेवाला

आयात ५८ रुकूअ ३

حَمْدٌ ۚ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۱﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا

हा-मीम (१) कसम है रौशन किताबकी (२) कि बेशक नाज़िल इरमाया उसे मुबारक रातमें, बेशक हम हैं

مُنذِرِينَ ۚ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۚ أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ط

डरानेवाले (३) उसी वक्तमें तकसीम कर दिया जाता है हर हिकमतवाला हुक़म (४) डमारी तरफ़से हुक़म.

إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۙ

(۴) જાનનેવાલા સુનનેવાલા જાનનેવાલા હે (૫) રહમત તુમ્હારે રબકી તરફસે. બેશક હમ ભેજનેવાલે હૈં (૬) બેશક હમ ભેજનેવાલે હૈં

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُّوقِنِينَ ۚ

(૭) નહીં હૈં કોઈ પાલનેવાલા આસ્માનોં ઓર ઝમીન ઓર ઉનકે દરમિયાન જો કુછ હે સબકા.. અગર તુમ યકીન કરો (૮) નહીં હૈં કોઈ

إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۚ

(૯) બલ્કે વોહ શક પૂજનેકે કાબિલ, સિવા ઉસકે, વોહ જિલાતા હે ઓર મારતા હે. તુમ્હારા રબ, ઓર તુમ્હારે અગલે બાપદાદોંકા રબ (૧૦) બલ્કે વોહ શક

فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۚ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ۖ

(૧૦) મેં પડે ખેલ રહે હૈં (૧૧) તો ઇન્તિઝાર કરો ઉસ દિનકા, કિ લે આએગા આસ્માન ધુવાં દિખાઈ પડનેવાલા (૧૨) મેં પડે ખેલ રહે હૈં

يَغْشَى النَّاسَ ۚ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ

છા જાએગા લોગોં પર. યહ હે દુખવાલા અઝાબ (૧૩) પરવરદિગારા દૂર કરદે હમસે ઇસ અઝાબકો,

إِنَّا مُّؤْمِنُونَ ۚ أَلَمْ يَكُن لَّهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۚ

(૧૩) બેશક હમ માને લેતે હૈં (૧૪) ઉન્હેં કહાં નસીહત માનના, હાલાંકિ આયા ઉનકે પાસ રસૂલ, સાફ સાફ બતાનેવાલા (૧૫) બેશક હમ માને લેતે હૈં

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۚ

ફિર વોહ ફિર ગએ ઉસસે, ઓર “બોલે કિ સિખાયા હુવા પાગલ હે”.. (૧૬) બેશક હમ હટાએ દેતે હૈં અઝાબકો કુછ દિનકે લિયે,

إِنكُمْ عَايِدُونَ ۖ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ۚ

(૧૬) બિલાશુબહ તુમ ફિર યહી કરનેવાલે હો.. (૧૭) જિસ દિન પકડેગે હમ બહોત બડી પકડ, તો બેશક હમ બદલા લે લેનેવાલે હૈં (૧૮) બેશક હમ બદલા લે લેનેવાલે હૈં

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۚ

ઓર બેશક આઝમાયા હમને ઉનસે પહલે ફિરઔનિયોંકો, ઓર આયા ઉનકે પાસ એક રસૂલ મુકર્રમ (૧૯) કિ દેદો

أَدُّوْا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ ۖ إِنِّي لَكُم رَسُولٌ أَمِينٌ ۚ

મુઝે અલ્લાહકે બન્દોંકો, યકીનન મેં તુમ્હારા અમાનતદાર રસૂલ હૂં (૨૦) ઓર યહ કિ ડીંગી ન લો અલ્લાહ પર.

اللَّهُ ۖ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۚ

બેશક મેં લે આયા હૂં તુમ્હારે પાસ રૌશન સનદ (૨૧) ઓર મેંને પનાહ લે લી હે અપને રબ ઓર તુમ્હારે પાલને

أَنْ تَرْجِعُونَ ۚ وَإِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوا بِىٰ فَاعْتَرِضُوا ۖ

વાલેકી, કિ તુમ સંગસાર કર સકો મુઝે (૨૨) ઓર અગર તુમ લોગોંને ન માના મુઝે, તો મુઝસે દૂર હો (૨૩) ફિર અર્જ કિયા અપને રબસે, કિ

الْفَصْلُ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى

દિન, ઇન સબકા મુકરરશુદા વક્ત હે (૪૦) જિસ દિન ન કામ આએગા દોસ્ત કિસી દોસ્તકે

شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ

કુછ, ઔર ન વોહ મદદ કિયે જાએગે (૪૧) મગર જિસ પર રહમ ફરમાયા અલ્લાહને. બેશક વોહી ઇઝ્ઝતવાલા

الرَّحِيمُ ۝ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوَمِ طَعَامُ الْأَثِيمِ ۝ كَالْمُهْلِ يَغْلِي

રહમવાલા હે (૪૨) બેશક થૂહડકા દરખ્ત (૪૩) ગુનહગારકી ગિઝા હે (૪૪) જેસે પિઘલા તાંબા. જોશ મારેગા

فِي الْبُطُونِ ۝ كَغَلِي الْحَمِيمِ ۝ خَذُوهُ قَاعَتُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝

પેટોંમેં (૪૫) જેસે ખોલતે પાનીકા જોશ (૪૬) પકડો ઇસકો, ફિર ઘસીટો ઇસકો, ઠીક જહન્નમકી તરફ (૪૭)

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۝ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ

ફિર ડાલો ઇસકે સર પર ખોલતે પાનીકા અઝાબ (૪૮) ચખ. કયા કેહના હે, તૂ હી

الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ۝ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ

ઇઝ્ઝતવાલા બુઝુર્ગ હે (૪૯) બેશક યહ હે, જિસમેં તુમ શક કરતે થે (૫૦) બિલાશુબહ ડરનેવાલે

فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۝ فِي جَدَّتِ وَعْيُونَ ۝ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ

અમનો અમાનકી જગહમેં હેં (૫૧) બાગોં ઔર ચશ્મોંમેં (૫૨) પહનેગે રેશમી કપડે નર્મ

وَاسْتَبْرَقَ مُتَقَبِّلِينَ ۝ كَذَلِكَ وَرَوْنَهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۝ يَدْعُونَ

ઔર દબીઝ, આમને સામને બેઠે (૫૩) ઔસા હી હે. ઔર બિયાહ દિયા હમને ઉન્હેં બડી બડી આંખોંવાલી ગોરિયોંસે (૫૪) તલબ કરેંગે

فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۝ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ

ઉસમેં હર કિસ્મકા મેવા અમન વ અમાનસે (૫૫) ન ચર્હેંગે ઉસમેં મૌત, સિવા પહલી મૌત

الْأُولَى ۝ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابِ الْجَحِيمِ ۝ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ

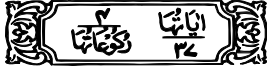
કે. ઔર બચા લિયા ઉન્હેં જહન્નમકે અઝાબસે (૫૬) ફઝલ હે તુમ્હારે રબકી તરફસે. યહી હે

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ فَاتَّسَّيَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝

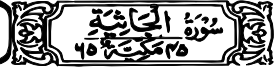
બડી કામયાબી (૫૭) તો બસ હમને આસાન કર દિયા ઇસ કુરઆનકો તુમ્હારી ઝબાનમેં, કિ વોહ નસીહત પકરેં (૫૮)

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ۝

તો ઇન્તિઝાર કરતે રહો, વોહ ભી ઇન્તિઝાર કરનેવાલે હેં (૫૯)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ જાણિયા મકિકયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૩૭ રુકૂઅ ૪

حَمَّ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ

હા-મીમ (૧) ઉતારના કિતાબકા હે ઈઝ્ઝતવાલે હિકમતવાલે અલ્લાહકી તરફસે (૨) બેશક આસ્માનોં

وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلَّذِينَ يَتَذَكَّرُونَ ٣ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ

ઔર ઝમીનમેં યકીનન નિશાનિયાં હેં માનનેવાલોંકે લિયે (૩) ઔર તુમહારી પેદાઈશમેં, ઔર જો કુછ ફેલા રખા હે જાનવર,

أَيُّ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٤ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

નિશાનિયાં હેં ઉનકે લિયે જો યકીન કરેં (૪) ઔર રાત ઔર દિનકે ઉલટ ફેરમેં, ઔર જો કુછ ઉતારા અલ્લાહને

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رَرِّقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ

આસ્માનકી તરફસે રોઝીકા સામાન, ફિર ઝિન્દા ફરમા દિયા ઉસસે ઝમીનકો ઉસકે મર ચુકનેકે બા'દ, ઔર હવાઓંકે

الرَّيْحِ أَيُّ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٥ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

યલ ફિરમેં, નિશાનિયાં ઉનકે લિયે જો અક્લ રખેં (૫) યહ હેં અલ્લાહકી આયતેં, કિ તિલાવત ફરમાતે હેં જિન્હેં તુમ પર

بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ٦ وَيُلْ لِكُلِّ

બિલ્કુલ હક. તો કિસ બાતકો અલ્લાહ ઔર ઉસકી આયતોંકે બા'દ માનેંગે ? (૬) હલાકી હે હર

أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٧ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا

બોહતાનવાલે ગુનહગારકી (૭) કિ સુનતા હે અલ્લાહકી આયતેં જો પઢી જાતી હેં ઉસ પર, ફિર ભી અડા રહતા હે બડા બનતા હુવા,

كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٨ وَإِذَا أَعْلَمَ مِنْ آيَاتِنَا

ગોયા સુના હી નહીં ઉસે, તો પેશીનગોઈ સુના દો ઉસે દુખવાલે અઝાબકી (૮) ઔર જબ આગાહ હુવા હમારી આયતોંસે

شَيْئًا اتَّخَذَ هَاهُنَا ٩ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ١٠ مِنْ وَرَائِهِمْ

કુછ પર, તો બના લિયા ઉસે ઠહા. ઉન્હીકે લિયે હે ઝલીલ કરનેવાલા અઝાબ (૯) ઉનકે પીછે જહન્નમ

جَهَنَّمَ ١١ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ

હે. ઔર કામ ન આએગા ઉનકે જો ઉન્હોંને કમાયા હે કુછ ભી, ઔર ન જિસકો બના રખા હે અલ્લાહકે બિલાફ

اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٢ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا

મદદગાર. ઔર ઉન્હીકે લિયે બડા અઝાબ હે (૧૦) યહ હિદાયત હે. ઔર જિન્હોંને ઈન્કાર કર દિયા અપને

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝١١

રબકી આયતોંકા, ઉન્હીકે લિયે સખ્તીસે દર્દનાક અઝાબ હે (૧૧) અલ્લાહ હે જિસને કાબૂમેં કર દિયા તુમ્હારે

لَتَجْزِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝١٢

દરિયાકો, તાકિ ચલેં ફિરે કશિયાં ઉસમેં ઉસકે હુકમસે, ઓર તાકિ તલાશ કરતે રહો ઉસકા ફઝલ, ઓર કિ શુક્ર અદા કરતે રહો (૧૨)

وَسَخَّرَ لَكُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَسِعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ

ઓર કાબૂમેં કર દિયા તુમ્હારે જો કુછ આસ્માનોં ઓર ઝમીનમેં હે સબ અપની તરફસે. બેશક ઉસમેં યકીનન

لَا يَتَّبِعُ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝١٣ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا

નિશાનિયાં હેં ઉનકે લિયે જો સોચેં (૧૩) સમઝાદો ઉન્હેં જો ઈમાન લા ચુકે, કિ અભી દરગુઝર કરતે રહેં ઉન્હેં, જો ઉમ્મીદ

يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٤

નહીં રખતે અલ્લાહકે દિનોંકી, તાકિ બદલાદે કૌમકો જો કમાતે થે (૧૪) જિસને કિયા નેક

صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝١٥

કામ, તો અપને ભલેકો. ઓર જિસને કિયા બુરા કામ, તો અપને બુરેકો. ફિર તુમ લોગ અપને રબકી તરફ લોટાએ જાઓગે (૧૫) ઓર

لَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَسَرَّاهُمْ مِّن

બેશક દી હમને બની ઇસ્રાઈલકો કિતાબ વ હિકમત વ નુબુવ્વત, ઓર રોઝી દી ઉન્હેં

الطِّبِّاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝١٦ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ

પાકીઝા, ઓર બુઝુર્ગી દી હમને તમામ અહલે ઝમાના પર (૧૬) ઓર દી હમને ઉન્હેં સાફ સાફ બાતેં અમ્મ દીનકી.

فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِمَّنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ

તો નહીં ફૂટે, મગર બા'દ ઇસકે કિ આ ચુકા ઉનકે પાસ ઈલ્મ, બાહમી બઢચઢકી હવસસે. બેશક તુમ્હારા રબ

يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝١٧ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ

ફેસલા ફરમાએગા ઉનકે દરમિયાન કયામતકે દિન, જિસ જિસ ચીઝમેં ફિર્કાબન્દી કરતે થે (૧૭) ફિર કર દિયા હમને

عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝١٨

તુમ્હેં એક ખુલી રાહ પર અમ્મ દીનકે, તો ચલતે રહો ઉસી રાહ, ઓર મત ચલો ઉનકી ખ્વાહિશોં પર જો ઈલ્મ હી નહીં રખતે (૧૮)

إِنَّهُمْ لَن يَغْنَوْا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

બેશક વોહ ન બચા સકેંગે તુમ્હેં અલ્લાહસે કુછ ભી. ઓર બેશક અંધેરવાલે એક દૂસરેકે દોસ્ત હેં,

بَعْضٌ ۚ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝٩ هَذَا ابْصَافُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

और अल्लाह अपने उरनेवालोंका दोस्त है (१८) यह कुरआन आंभें भोल देनेवाली बातें हैं लोगोंकी, और छिदायत

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝١٠ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ

व रहमत है उनके लिये जो यकीन पाओं (२०) क्या गुमान कर लिया है जिन्होंने की हैं बुराईयां, कि कर देंगे हम

كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ قَحْيَاهُمْ وَمِمَّا تَرْهُمُ سَاءٌ

उन्ही जैसे, वोह हैं जो ईमान लाओ और लियाकतके काम किये, बराबर बराबर उनकी जिन्दगी और उनकी मौत. कैसा

مَا يَحْكُمُونَ ۝١١ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ

बुरा कैसला करते हैं (२१) और पैदा करमाया अल्लाहने आस्मानों और जमीनको बिल्कुल उक, और ताकि बदल दिया

كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝١٢ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَذَ

जोओ हर अक, जो उसने कमा रमा है और वोह जुल्म न किये जाओ (२२) जरा देखो तो ! जिसने बना लिया

إِلَهًا هَوًى وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ

अपना मा'बूद अपनी प्वाइशको, और गुमराह रमा उसको अल्लाहने एल्मके छोते, और मोहर लगा दी उसके कान, और उसके हिल पर, और

عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاةً ۖ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝١٣

डाल दिया उसकी आंभ पर पर्दा. तो कौन राह दे उसे अल्लाहके आ'द, तो क्या तुम लोग सोचसे काम नहीं लेते ? (२३)

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ

और वोह लोग बोले, कि “नहीं है मगर हमारी यही जिन्दगी दुनियावी, कि मरते जाते रहते हैं, और नहीं भत्म करता हमें मगर जमाना.”

وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝١٤ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا

और उन्हें इसका कुछ एल्म नहीं. अस वोह गुमान दौडाते फिरते हैं (२४) और जब तिलावत की जाती हैं उन पर हमारी

بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعُوا بِآيَاتِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝١٥

रौशन आयतें, तो नहीं रहती कट डुज्जती उनकी, मगर यह कि भोल पड़े कि लाओ हमारे बापदादोंको अगर सच्ये हो (२५)

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْعَلُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ لِارِبِّ فَعِيدٍ

केह दो, कि “अल्लाह जिन्दगी दे तुम्हें, फिर मौत दे तुम्हें, फिर ठकड़ा करेगा तुम्हें क्यामतके दिन, जिसमें कोई शक नहीं,

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝١٦ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ

लेकिन ओहतरें लोग एल्म ही नहीं रभते (२६) और अल्लाहकी है शाही आस्मानों और जमीनकी. और जिस दिन

تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٤﴾ وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ

કયામત ખડી હોગી, ખસારેમાં રહેશે બાતિલવાલે (૨૮) ઓર દેખોગે હર ઉમ્મતકો ઝાનૂકે બલ ગિરી પડી.. હર ઉમ્મત

تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ

બુલાઈ જાએગી અપને નામએ આમાલકી તરફ, કિ આજકે દિન બદલા દિયે જાઓગે જો કુછ કરતે થે (૨૮) યહ હૈ હમારા દફતર જો બોલ રહા

عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

હે તુમ પર બિલકુલ ઠીક. બિલાશુબહ હમ દર્જ કરતે થે જો કુછ કિયા કરતે થે (૨૮) તો જિસને ઈમાન કબૂલ કર લિયા થા ઓર

الصَّالِحَاتِ فَيَدْخُلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٢٧﴾ وَأَمَّا

કરનેકે કામ કિયે થે, તો ઉન્હે દાખિલ ફરમાએગા ઉનકા રબ અપની રહમતમાં, યહી હૈ રૌશન કામિયાબી (૩૦) ઓર જિન્હે

الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَاستَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا

ને ઈન્કાર કિયા થા.. તો સુનેગે, કિ “કયા નહી પઢી જાતી થીં મેરી આયતેં તુમ પર ? તો ગુરૂર કરતે થે તુમ” ઓર તુમ જરાઈમ

مُجْرِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَإِذْ أَقْبَلَ إِبْرَاهِيمُ عَلَىٰ رَبِّهِ حَتَّىٰ وَالسَّاعَةِ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا

પેશા થે (૩૧) ઓર જબ કહા ગયા, કિ “અલ્લાહકા વા’દા હક હૈ, ઓર કયામતમાં કોઈ શક નહી,” તો તુમ કેહતે થે, કિ “હમારે

نَدَرْنِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّقِينَ ﴿٢٩﴾ وَبَدَّ لَهُمُ

કયાસમાં નહીં આતા, કિ કયા હૈ કયામત. હમારા ખયાલ હૈ, કિ બસ વોહ ખયાલ હી ખયાલ હૈ, ઓર હમ યકીન કરનેવા લે નહી” (૩૨) ઓર ઝાહર હોઈ ઉન્હે

سَيِّئَاتٍ مَّا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِسِتْهَرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ

બુરાઈયાં ઉસકી જો કરતૂત કિયે થે, ઓર ઘેર લિયા ઉન્હે ઈસ અઝાબને જિસકા ઠઠ્ઠા કરતે થે (૩૩) ઓર હુકમ દિયા ગયા કિ આજ હમ તુમ્હે ભૂલા જેસા

كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَا أَوْكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ أَصْرَيْنَ ﴿٣١﴾ ذُكِرْ

કરાર દેંગે, જિસ તરહ તુમ ભૂલે થે અપને ઉસ દિનકે મિલનેકો, ઓર તુમ્હારા ઠિકાના આગ હૈ, ઓર નહી હૈ તુમ્હારા કોઈ મદદગાર (૩૪) યહ ઈસ લિયે

بِأَنكُمْ أَخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا وَغَرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا قَالِیَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ

કિ બિલાશુબહ બના રખા થા તુમને અલ્લાહકી આયતોંકો મઝાક, ઓર ધોકા દિયા થા તુમ્હે દુન્યાવી ઝિન્દગીને, તો આજ કે દિન ન નિકાલે જાએગે

مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٢﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ

વોહ ઉસસે, ઓર ન વોહ રઝામન્દ કિયે જાએગે (૩૫) તો અલ્લાહ હીકે લિયે હમ્દ હૈ, પાલનેવાલા આસ્માનોંકા ઓર પાલનેવાલા ઝમીનકા, પાલને

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَهُ الْكِبَرُ يَأْتِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٤﴾

વાલા સારે જહાનકા (૩૬) ઓર ઉસીકે લિયે હૈ બડાઈ આસ્માનોં ઓર ઝમીનમાં. ઓર વોહી ઈઝ્ઝતવાલા હિકમતવાલા હૈ (૩૭)